

Només hi ha un bé, el coneixement; només hi ha un mal, la ignorància - Sócrates

A l'escola de grans!!

Un any més la primavera ja és aquí. Això és senyal de bon temps, de sortides de cap de setmana, de palmes, palmons i mones. Un any més la meva padrina em va portar la palma, que és aquella planta blanca, tota trenada que el diumenge de rams es porta a una església i mentres les nenes ens ho mirem els nens piquen al terra fins a destrossar-les. Els nens en general... son una mica tontos... excepte l'Oriol, és clar, que tot i ser nen, no va destrossar el palmó regalat per la seva padrina. Al cap d'uns dies va venir Setmana Santa. És un nom confús, perquè ni va durar una setmana, ni ens vam portar com a Sants. Els adults a vegades posen noms ben estranys a les coses. El cas és que vam anar a Llivia i vam estar molt bé perquè ens van acompanyar l'àvia Alba i el Pepe, que va venir expressament des de Madrid per veure'ns, i això ens va fer molta il·lusió.

A la tornada de Llivia, va venir el dia de la Mona, que és quan els padrins, que no han fet res el dia de la palma, es redimeixen i regalen la Mona (pastissos amb ous o figures de xocolata). Aquest any el meu padrí Jordi me'n va regalar una amb la figura de la Hello Kitty, i a

l'Oriol, la seva padrí Sònia n'hi va portar una amb molts ous de diferents tamanys.

Aquests també han estat uns dies difícils pels pares, ja que s'obria el període d'inscripció a les escoles. Els pobres han anat de bòlid assistint a les jornades de portes obertes que oferien els diferents centres i a les reunions amb els responsables dels centres per veure les possibilitats reals de que m'acceptessin tal com sóc. La cosa no ha estat fàcil. El que m'acceptava, no tenia places, el que sí que en tenia no acabava de fer el pès als pares. Després faltava un

dictàmen del EAP (Equip d'Assessorament Psicopedagògic), que certifiqués que per mí era tant important el procés cognitiu d'aprenentatge com la inclusió i adaptació social a un nou entorn i grup de persones. Per aquest darrer motiu, tant els pares com l'EAP, i els diferents especialistes que em coneixen i m'avaluen (Joaquím Serrabona, Inés Jové CDIAP, etc) han decidit que el millor per a mí és fer un curs de retenció a P3 a la nova escola (el que abans es deia repetir i mai havia causat cap trauma). D'aquesta manera els companys que faci, ja seran els que

m'acompanyaran durant bona part de la meva escolaritat, facilitant-me l'adaptació al nou espai.

Finalment sembla que tots han fet la feina correctament i els pares m'han pogut inscriure a l'escola pública que ells pensen que serà la millor tant per mí com per l'Oriol durant els propers anys. Ara hem d'esperar a veure les llistes definitives, però tot sembla que anirà bé.

Pel que farà a l'Oriol, ell anirà a P2 i els pares estan esperant que s'obri el període de preinscripció per a l'escola bressol del barri.